

Predmet: Čuška/Qushk (Toplica Miladinović i dr.)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K-Po2 4/2015

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. KZ SRJ

Glavni pretres: 5. 4. 2024.

Završna reč branioca optuženog Slaviše Kastratovića

U završnoj reči, branilac optuženog Slaviše Kastratovića, advokat Pavle Litričin, ostao je u svemu pri završnim rečima koje je u prethodnom postupku 23. januara 2014. godine izneo tadašnji branilac optuženog. Ukazao je na to da se postupak vodi na osnovu iskaza dva svedoka, Zorana Raškovića i Zorana Obradovića, čija je pouzdanost upitna. Naveo je da se njegov branjenik tereti za zločin u Čuški, a da svedokinja Iljefete Hadijaj potvrđuje njegovu odbranu – da je u to vreme bio u svom selu, Goraždevcu. Ona navodi da ga je srela u Pavljanu na putu, a to je bio put od Pavljana prema Goraždevcu, kao i da joj je upravo on rekao da se sklone. Predložio je sudu da njegovog branjenika oslobodi od krivične odgovornosti.

Završna reč branioca optuženog Milana Ivanovića

U završnoj reči, branilac optuženog Milana Ivanovića, advokat Nebojša Perović, naveo je da njegov branjenik ima nadimak Mićko, što je nadimak po kom su poznati svi muški članovi njegove porodice jer su svi automehaničari, i svima je bio poznat taj nadimak. S obzirom na to da mu je takav nadimak, bio je pogodan za procesuiranje. Najveću podršku ovom procesu pružio je Fond za humanitarno pravo. Tužilac koristi naziv „vojna formacija” (misleći na OVK), a ta vojna formacija je rušila, otimala i pljačkala, i to nastavila da radi i 1999. godine. Njegovog branjenika je prilikom prvog ispitivanja spomenuo tada zaštićeni svedok A1, odnosno Zoran Obradović, kog je u toku postupka branio. Svedočeći pred sudom, ovaj svedok je pokazao u pravcu njegovog branjenika i rekao „to lopovče”, čime je pokazao da u odnosu na njegovog branjenika ima negativne emocije. Ukazao je na to da lice koje je eventualno to izvršilo ne može biti odgovorno jer je to izvršeno pod pretnjom i zbog toga nema dela. Inače, majka optuženog Milana Ivanovića je iz Ljubenića, u koji je on dolazio kod ujaka i gde su ga meštani znali, ali njega tokom postupka niko od njih nije spomenuo. Ukazao je na to da je tužilaštvo na nezakonit način ponizilo optužene kada je u optužnici navelo: „znajući unapred da će činiti...” i time sugerisalo da se radi o nekoj bandi, a oni su bili borci koji su se borili protiv većeg zla koje je pretilo. Zahvalio se tužilaštvu što je u optužnici izjednačilo OVK i NATO i ocenio da će to biti korisno za neka druga vremena. Njegov branjenik je i nakon prestanka oružanih sukoba nastavio da živi u Kosovskoj Mitrovici, sve dok ga tužilaštvo nije dizanjem optužnice proteralo. Njegov branjenik nije bio u Ljubeniću, a to je prilikom poslednjeg svedočenja rekao i svedok Zoran Obradović. Predložio je sudu da njegovog branjenika oslobodi od krivične odgovornosti.

Završna reč branioca optuženog Predraga Vukovića

U završnoj reči, branilac optuženog Predraga Vukovića, advokat Krsto Bobot, naveo je da ne može da se otme utisku da se čitava konstrukcija optužnice zasniva na iskazu samo dva svedoka, Raškovića i Obradovića. Ovi su više puta svedočili i nikada nisu dali iste iskaze, pa se stoga pitao kada su govorili istinu. Radi se o svedocima koji su u zamenu za svedočenje izbegli krivično gonjenje. Svedok Rašković je od početka govorio da Predrag Vuković nije bio u Ljubeniću, a svedok Obradović prvo da je bio, a posle da nije, što znači da jedan od njih laže. Izneo je ozbiljnu sumnju u njihov kredibilitet. U poslednjem svedočenju, svedok Obradović je, govoreći o Čuški,

naveo da optuženog Vukovića ne poznaje, i da je tamo bio neki drugi Madžo. Predložio je sudu da njegovog branjenika oslobodi od krivične odgovornosti.

Nastavak iznošenja završnih reči stranaka zakazan je za 12. april 2024. godine, sa početkom u 9.30 časova.

Fond za humanitarno pravo